

..Το εγχείρημά μας από άποψη συσχετισμών φαίνεται τελείως παράλογο, αλλά από κοινωνική άποψη είναι τελείως απαραίτητο..

Ωθούμενοι από τις κοινές μας ανησυχίες για τη κατάσταση που επικρατεί στο κυπριακό πολιτικό σκηνικό και με γνώμονα την επιτακτική ανάγκη δημιουργίας ενός ανατρεπτικού ρεύματος μέσα στην κοινωνία, θεωρήσαμε απαραίτητη τη συγκρότηση μιας οργάνωσης που θα παρεμβαίνει και θα δρα στους χώρους εργαζομένων και νεολαίας. Σκοπός μας είναι να τεθεί μια πιο ριζοσπαστική αντίληψη μέσα στον λαό, κόντρα στις καθεστωτικές λογικές κομμάτων και οργανώσεων που με ευλάβεια υπηρετούν το πολιτικοοικονομικό σύστημα και να συμβάλουμε έτσι στη δημιουργία ισχυρών αντιστάσεων απέναντι στις κυρίαρχες πολιτικές.

Τοποθετούμαστε στον χώρο της αντικαπιταλιστικής αριστεράς. Αντιλαμβανόμαστε ότι ο όρος αριστερά εγείρει σήμερα πολλά ερωτήματα. Η δυσπιστία απέναντί του είναι εν μέρει δικαιολογημένη αφού πολλές φορές έχει εκφυλιστεί και έχει χάσει το νόημά του. Πιστεύουμε ότι αυτός ο όρος πρέπει να ξαναβρεί το ουσιαστικό περιεχόμενό του στη υπεράσπιση των συμφερόντων της εργατικής τάξης, των δικαιωμάτων του λαού και της νεολαίας, στους αγώνες για μια άλλη κοινωνία. Αριστεροί γιατί απέναντι στο βόλεμα και τον εφησυχασμό, την παθητικότητα και την υποταγή, αντιπαραθέτουμε τον δρόμο της αντίστασης, της αλληλεγγύης, της συλλογικότητας και ανάπτυξης κοινωνικών αγώνων.

Θέλουμε να εκφράσουμε την ανάγκη όχι για άλλη μία αριστερά, αλλά για μια Άλλη Αριστερά, ριζοσπαστική, αμεσοδημοκρατική, αντικαπιταλιστική. Μια αριστερά που θα απορρίπτει τον κυβερνητισμό, τη συνδιαχείριση, θα είναι σε ρήξη με τις αυταπάτες για **αριστερή διακυβέρνηση**. (είδαμε όλοι ότι ακόμα και η δήθεν αριστερή κυβέρνηση εξυπηρετεί τα συμφέροντα του κεφαλαίου). Καμιά κυβέρνηση, παρά μόνο ένα ισχυρό και πολιτικοποιημένο εργατικό, λαϊκό και νεολαιίστικο κίνημα ενωμένο μπορεί να ανατρέψει τη επίθεση των καπιταλιστών. Γι αυτό απαιτείται η ανασυγκρότηση του εργατικού κινήματος, να ηττηθεί ο υποταγμένος συνδικαλισμός και η συνδικαλιστική γραφειοκρατία και να προωθηθεί η αυτοοργάνωση των εργαζομένων. Ταξικό εργατικό κίνημα σημαίνει σύγκρουση με τις πολιτικές του κεφαλαίου και όχι διαπραγμάτευση για το πόσο θα χειροτερέψει η θέση των εργαζομένων. Χρειάζεται να προωθηθούν αποφασιστικές μορφές πάλης (όπως απεργίες, μαχητικές διαδηλώσεις, καταλήψεις επιχειρήσεων) και οργάνωση της αυτοάμυνας του κινήματος ενάντια στους μηχανισμούς καταστολής.

Περισσότερο παρά ποτέ χρειαζόμαστε μια Αριστερά που θα παλεύει για την ανατροπή της υπάρχουσας τάξης πραγμάτων, που θα αμφισβητεί το ίδιο το σύστημα, παλεύοντας για το κοινωνικά αναγκαίο και όχι το καπιταλιστικά εφικτό, για όσα δηλαδή έχουμε ανάγκη. Μια Αριστερά της αυτοπεποίθησης που θα διατηρεί την πολιτική και οργανωτική της αυτοτέλεια και δεν θα δορυφοροποιείται γύρω από το ρεφορμισμό, αλλά θα συμβάλει στην αγωνιστική και ταξική ενότητα του λαού. Μια Αριστερά που θα διαλέγει τον δρόμο της ρήξης με τον σύγχρονο ιμπεριαλισμό σε όλες του τις μορφές, που θα επιμένει ότι η ΕΕ δεν είναι το σπίτι των λαών, αλλά το σφαγείο των πολυεθνικών, που θα είναι στο πλευρό των λαών που αντιστέκονται.

Μια Αριστερά που θα παλεύει αδιάλλακτα με κάθε μέσο ενάντια στα φαινόμενα ρατσισμού, εθνικισμού, νεοφασισμού, για την απομόνωση και διάλυση των φασιστικών συμμοριών, για να σταματήσει η προσπάθεια διάσπασης των εργαζομένων και η επιχείρηση αποπροσανατολισμού των εργατικών αντιστάσεων.

Μια Αριστερά που επιμένει στην αντικαπιταλιστική προοπτική. Που πιστεύει ότι η σοσιαλιστική επανάσταση, η εργατική εξουσία και ο κομμουνισμός δεν ανήκουν στο μουσείο αλλά είναι πραγματικές ιστορικές δυνατότητες και αναγκαιότητες.

Αντλώντας διδάγματα από τη ιστορία και τις κατακτήσεις των κοινωνικών επαναστάσεων του 20^{ου} αιώνα, τον οκτώβρη του 1917 αλλά και όλες τις επαναστατικές απόπειρες και εξεγέρσεις, με τα τραγικά λάθη και τις ανεπάρκειες τους. Από την παρισινή κομμούνα, τη ισπανική και κινέζικη επανάσταση, από την βιετναμέζικη και κουβανέζικη επανάσταση μέχρι το μάρτιο του 1968. Οι ήττες του επαναστατικού κινήματος, τα πιασμένα που οδήγησαν στη διαμόρφωση εκμεταλλευτικών και καταπιεστικών καθεστώτων που κατέρρευσαν, δεν κλονίζουν τη πίστη μας σε αυτή τη προοπτική.

Ο αγώνας μας εμπνέεται ακόμα από τις αγωνιστικές και επαναστατικές παραδόσεις του εργατικού κινήματος και της αριστεράς σε Ελλάδα και Κύπρο, αλλά και από τα σύγχρονα κοινωνικά κινήματα και εξεγέρσεις που ζήσαμε κάποιοι από μας, όπως το φοιτητικό κίνημα στη Ελλάδα και η κοινωνική εξέγερση τον δεκέμβρη του 2008.

Αυτή η Αριστερά είναι που θα μπορεί να παλεύει για μια άλλη κοινωνία χωρίς εκμετάλλευση και καταπίεση, όπου η εξουσία θα είναι στα χέρια των εργαζομένων, όπου οι κοινωνικές ανάγκες θα αντικαταστήσουν το κέρδος, η ισότιμη συνεργασία των λαών τους σημερινούς πολεμικούς επεκτατικούς ανταγωνισμούς, ο σεβασμός στη φύση την οικολογική καταστροφή.

Αυτή την Αριστερά, με συνείδηση των δυσκολιών, αλλά και της ανάγκης, φιλοδοξούμε να οικοδομήσουμε!

ΑΝΤικαπιταλιστική ΑΡΙστερή Ταξική Επαναστατική Συσπείρωση
(ΑΝΤ.ΑΡ.Τ.Ε.Σ)
antartescy@yahoo.gr